

**แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ. 2561 – 2565)**

**ของ
องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ**

โดยองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ
ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ 32120
โทรศัพท์/โทรสาร 044-145029

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 1
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

ประวัติความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ จัดตั้งขึ้นตามพระบรมบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2540 มีพื้นที่ จำนวน 108 ตารางกิโลเมตร หมู่บ้านในเขตปกครองจำนวน 20 หมู่ และได้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรก เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2540 โดยนายสุริยะ ร่วมพัฒนา เป็นประธานกรรมการบริหารโดยตำแหน่ง

1.1. ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 ตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ เนื้อที่ตำบลกระโพทั้งหมดประมาณ 108 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากอำเภอท่าตูมเป็นระยะทาง 35 กิโลเมตร

1.2. ลักษณะภูมิประเทศ

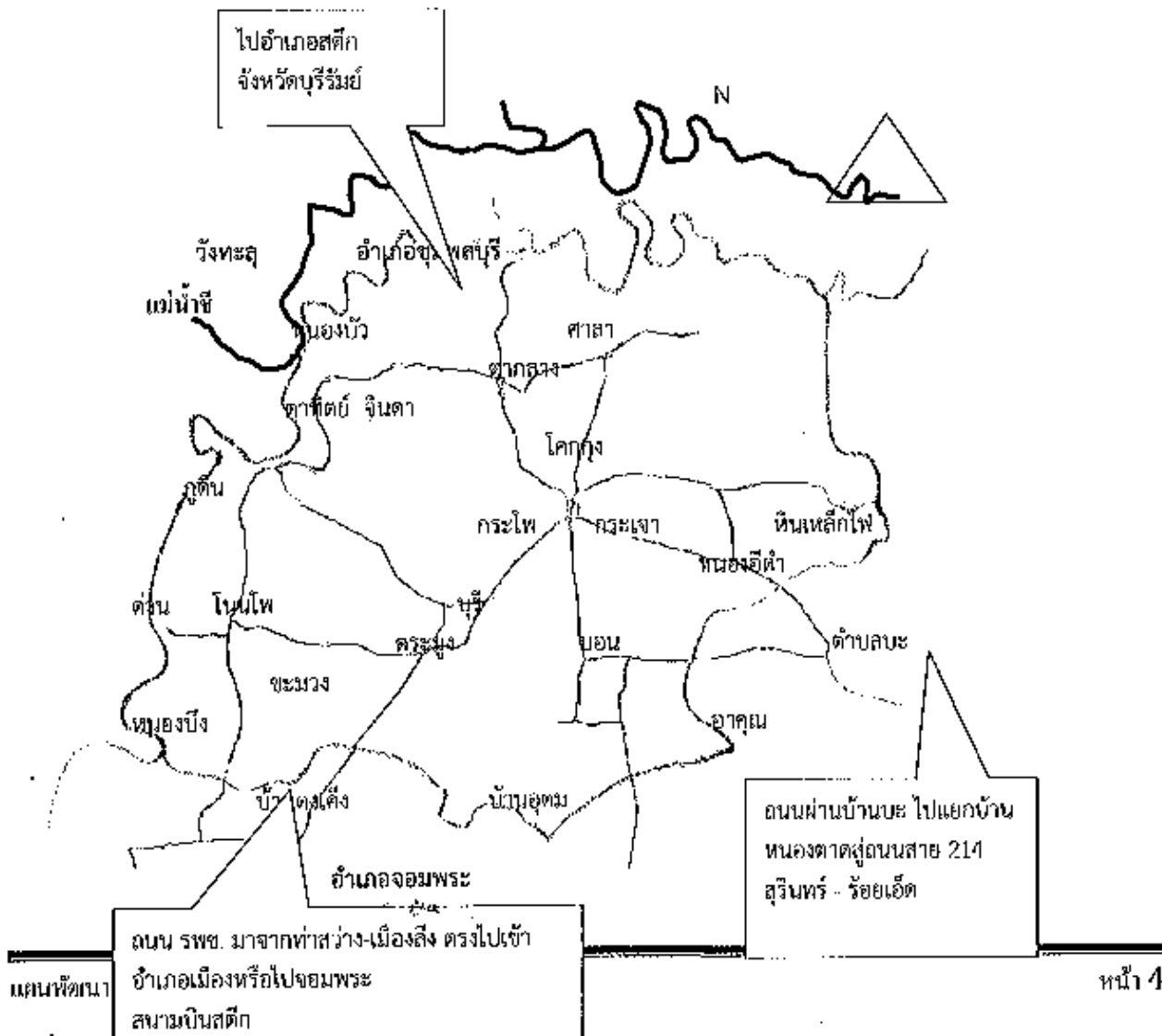
สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของตำบลกระโพ มีลักษณะเป็นที่ลุ่ม และที่ดอนสลับกันไป สภาพพื้นที่ดิน เป็นดินร่วนปนทราย ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าภูดิน และป่าดงสายทอ พื้นที่ของตำบลกระโพตั้งอยู่ทิศตะวันตกเฉียงใต้ของอำเภอท่าตูมมีอาณาเขตติดต่อกับตำบลและพื้นที่ที่ติดต่อกับตำบลต่างๆดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับตำบลไพรขลา และตำบลนาหนองไผ่ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

ทิศใต้ ติดกับตำบลเมืองสิงห์ ตำบลชุมแสง อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันออก ติดกับตำบลละ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์

ทิศตะวันตก ติดกับตำบลทุ่งวัง และตำบลกระสัง อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศมีลักษณะร้อนชื้น อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี 3 ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ไปจนถึงกลางเดือนพฤษภาคม อากาศร้อนและแห้งแล้ง แต่บางครั้งอาจมีอากาศเย็น บ้างครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงหรืออาจมีลูกเห็บตกก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนทุกปี เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง 35 - 39.9 องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ 40 องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ฝนตกมากในช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม แต่อาจเกิด “ช่วงฝนทิ้ง” ซึ่งอาจนานประมาณ 1-2 สัปดาห์หรือบางปีอาจเกิดขึ้นรุนแรงและมีฝนน้อยนานนับเดือน ในเดือนกรกฎาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในช่วงกลางเดือนตุลาคมนานราว 1-2 สัปดาห์ เป็นช่วงเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนเป็นฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาวอุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ 15 องศา

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ 75% ดินลูกรังประมาณ 15% ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ 10%

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำชีไหลผ่าน 1 สาย
- แม่น้ำมูล 1 สาย
- หนองน้ำ 20 แห่ง

- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย 10 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน 11 แห่ง
- สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า (ดาทิตย์) 2 แห่ง

1.6 ลักษณะของไม้/ป่าไม้

- ป่าสงวนแห่งชาติดงสายทอ จำนวน 12,000 ไร่
- ป่าสงวนแห่งชาติดงภูดิน จำนวน 7,000 ไร่

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง

การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ มีหมู่บ้านในพื้นที่รับผิดชอบ 20 หมู่บ้าน มีพื้นที่ประมาณ 108 ตารางกิโลเมตร มีจำนวน ประชากรรวมทั้งสิ้น 15,738 คน แบ่งเป็น เพศชาย 7,889 คน เพศหญิง 7,849 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 150 คน/ตารางกิโลเมตร มีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น 3,794 ครัวเรือน ตามรายละเอียดดังต่อไปนี้

การปกครองตำบลกระโพ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 20 หมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ผู้ใหญ่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
			ชาย	หญิง	รวม	
1	กระโพ	นายสุดใจ อินทร์ทอง	707	668	1,375	421
2	กระเจา	นายสยาม นิมารัมย์	332	365	697	155
3	หนองอีต่า	นายปรวมศ สุขบรรเทิง	416	384	800	202
4	บอน	นายปัญญา สืบเทพ	505	542	1,047	251
5	อาคูน	นางหมิง สีสันงาม	659	647	1,306	279

6	ตระมุง	นายสุธีร์	สนโสภา	633	644	1,277	281
7	จินดา	นายสงวน	อินทร์สำราญ	331	341	672	187
8	ตาทิตย์	นายอำพร	ทองภู	368	390	758	179
9	ตากกลาง	นายประภิต	กลางพัฒนา	457	440	897	221
10	โนนโพ	นายท่า	สุขแสง	360	342	702	156
11	ศาลา	นายจรัส	ศาลางาม	318	301	619	140
12	หนองบึง	นายจำเริญใหญ่	สนโสภา	230	199	429	97
13	ตากกลาง	นางณัฐสุดา	จงใจงาม	219	207	426	127
14	หนองบัว	นายธวัชชัย	ศาลางาม	364	366	730	162
15	ภูดิน	นายชัชวรินทร์	อินทร์สำราญ	422	462	884	226
16	บุรี	นายเทิง	อินทร์สำราญ	324	296	620	140
17	โคกสูง	นายกิตติภานต์	บุญครอง	256	273	529	126
18	หินเหล็กไฟ	นายบุญส่ง	มาดี	467	474	941	214
19	ต่าน	นายบุญเพ็ง	วงศ์นาค	166	168	334	78
20	ชะมวง	นายบุญนาค	มะสิงาม	355	340	695	152
รวม				7,889	7,849	15,738	3,794

**หมายเหตุ : ข้อมูล ณ วันที่ 31 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2562

3. สภาพทางเศรษฐกิจ

อาชีพราษฎรส่วนใหญ่ในตำบลกระโพประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยแยกเป็นส่วน

- อาชีพเกษตรกรรม   ประมาณ   54.79 %
- รับจ้าง   ประมาณ   11.85 %
- ค้าขาย   ประมาณ   2.06 %
- รับราชการ   ประมาณ   1.24 %
- กำลังศึกษา   ประมาณ   26.28 %
- อื่นๆ   ประมาณ   3.78 %

ที่มา : ข้อมูล จ.ปรุ ประจำปี 2562

หน่วยธุรกิจในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ

ปั้มน้ำมันจำนวน	3	แห่ง
โรงสีข้าว จำนวน	68	แห่ง
ร้านค้า จำนวน	124	แห่ง
ตู้ซ่อมรถ/เครื่องจักร	16	แห่ง

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา สถาบันทางการศึกษาในตำบลกระโพ

โดยมีการแบ่งแยกสถาบันทางการศึกษา ดังนี้

- โรงเรียนประถมศึกษา 13 แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา 1 แห่ง โรงเรียนช่างบุญวิทยา หมู่ 13 บ้านตากกลาง

รายละเอียดโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ลำดับที่	ชื่อ-โรงเรียน	จำนวนนักเรียน		
		ก่อนประถม	ป.1-ป.6	รวม
1	โรงเรียนบ้านกระโพ(กระโพราษฎร์วิทยา)	47	158	205
2	โรงเรียนบ้านตระมุง	46	179	225
3	โรงเรียนบ้านบอน	18	46	64
4	โรงเรียนบ้านอาคุณ	20	84	104
5	โรงเรียนบ้านโคกสูง	5	26	31
6	โรงเรียนบ้านศาลา	16	36	52
7	โรงเรียนบ้านหนองอีดำ	34	87	121
8	โรงเรียนบ้านภูดิน	16	48	64
9	โรงเรียนบ้านหนองบึง	5	27	32
10	โรงเรียนบ้านโนนโพ	25	77	102
11	โรงเรียนบ้านตาหิรัญ	15	57	72
12	โรงเรียนบ้านบัว	12	62	74
13	โรงเรียนบ้านตากกลาง	22	88	110
	รวม	281	975	1,256

ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 8 แห่ง ได้แก่

1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองบัว
2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระโพ
3. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองอีดำ
4. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบอน
5. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตระมุง
6. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพ
7. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านอาคุณ
8. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดแจ้งสว่างตากกลาง

4.2 สถาบันและองค์การทางศาสนา

วัด 4 แห่ง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้ วัดโพธิ์ทองบ้านกระโพ วัดรัตนมงคลบ้านตระมุง วัดแจ้งสว่างบ้านตากกลาง วัดโพธิ์ศรีบ้านบอน

2. สำนักสงฆ์ 10 แห่ง ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สำนักสงฆ์บ้านอาคุณ
2. สำนักสงฆ์บ้านภูดิน
3. สำนักสงฆ์บ้านหนองบึง

4. สำนักสงฆ์บ้านโนนโพ
5. สำนักสงฆ์บ้านดาตัตย
6. สำนักสงฆ์บ้านหนองบัว
7. สำนักสงฆ์บ้านศาลา
8. สำนักสงฆ์บ้านจินดา
9. สำนักสงฆ์บ้านหนองอีต่า
10. สำนักสงฆ์บ้านหินเหล็กไฟ

4.3 การสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 3 แห่ง ดังนี้

1. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลกระโพ ตั้งอยู่ หมู่ 2 บ้านกระเจา ตำบลกระโพ
  2. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านตากกลาง ตั้งอยู่ หมู่ 13 บ้านตากลง ตำบลกระโพ
  3. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านตระมุง ตั้งอยู่ หมู่ 20 บ้านชะมวง ตำบลกระโพ
- อัตราการมีและใช้ส้วม รวดน้ำทุกครั้งเร็ว 100 %

4.4 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สถานีตำรวจ 1 แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านกระโพ ตำบลกระโพ

4.5 การสงเคราะห์

- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน 2,169 ราย
- เบี้ยยังชีพคนพิการ จำนวน 568 ราย
- เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน 19 ราย

5. การบริหารพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

มีการคมนาคมขนส่งระหว่างหมู่บ้านและภายในหมู่บ้านและติดต่อไปยังอำเภอท่าตูม หรือสัญจรในทางฝั่งจังหวัดสุรินทร์โดยใช้เส้นทางถนนลาดยางสายหนองตาด - เมืองสิงห์ ทางหลวงชนบท (รพช. เดิม หมายเลข 214) ด้วยสถานีขนส่ง (บริษัทศรีโพธิ์ทอง 1 แห่ง)

1. ถนนสายหลัก มีการสัญจร 4 สาย ดังนี้

-สายหนองตาด - เมืองสิงห์

กระเจา - กระโพ - บุรี - ตระมุง

-สายบ้านกระโพ - จินดา - ตากกลาง - หนองบัว - สติ๊ก

-สายบ้านกระโพ - โนนโพ - ด่าน หนองบึง

-สายบ้านกระโพ - อาคุณ

2. ถนนสายรอง

-สายหนองอีต่า - หินเหล็กไฟ-

-สายบ้านบอน-อาคุณ

-สายน้ำตากกลาง - ศาลา

3. ถนนคอนกรีตเสริมเหล็กภายในหมู่บ้าน มีจำนวน 118 สาย แยกรายหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อ-บ้าน	จำนวนสาย
1	กระโพ	11
2	กระเจา	4
3	หนองอีต่า	5
4	บอน	8
5	อาคุณ	7
6	ตระมุง	8
7	จินดา	7
8	ตาหิศจัย	5
9	ตากกลาง	6
10	โนนโพ	7
11	ศาลา	2
12	หนองบึง	5
13	ตากกลาง	4
14	หนองบัว	5
15	ภูดิน	7
16	บุรี	6
17	โคกกุง	6
18	หินเหล็กไฟ	6
19	ดำน	4
20	ชะมวง	5
รวม		118

ที่มา : ข้อมูลจากกองช่าง ณ วันที่ 30 ก.ย.2561

4. ถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน จำนวน 5 สาย ดังนี้

- สายบ้านกระเจา- บ้านโคกกุง
- สายบ้านตากกลาง - บ้านศาลา
- สายบ้านโนนโพ - บ้านหนองบึง
- สายบ้านตาหิศจัย- บ้านภูดิน
- สายบ้านภูดิน - บ้านโนนโพ

5.2 การโทรคมนาคม ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง

5.3 การไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทั้ง 20 หมู่บ้าน

5.4 การประปา หมู่บ้านจำนวน 20 หมู่บ้าน

5.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำน้ำชีไหลผ่าน 1 สาย
- แม่น้ำมูล 1 สาย
- หนองน้ำ 76 แห่ง
- คลอง 3 สาย

5.6 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝ่าย 12 แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน 20 แห่ง
- สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า 4 แห่ง

6. ข้อมูลอื่นๆ

- ป่าสงวนแห่งชาติดงสายทอ จำนวน 12,000 ไร่
- ป่าสงวนแห่งชาติดงภูดิน จำนวน 7,000 ไร่
- ช้างศูนย์คชศึกษา 80 เชือก และ สวณสัตว์ 180 เชือก
- อาสาป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน 1 รุ่น จำนวน 10 คน

7. ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

7.1 โครงสร้างการบริหารงานบุคคล องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ ประกอบด้วย
คณะผู้บริหาร ประกอบด้วย

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายประชิด บุญเหลือ	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ
2	นายบุตดา เพ็ชรกล้า	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ
3	นายคำแก้ว สุขศรี	เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ
4	นายทองอิน อินทอง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 1
5	นายวิชัย มะลิจาม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 1
6	นายสุมินทร์ ทองโท	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 2
7	นายสนอง สุขบรรเทิง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 3
8	นายวิเชียร บรรณสุข	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 3
9	นายสุน สืบเทพ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 4
10	นางวราภรณ์ แสนดี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 4
11	นายธรรม โยธาจันทร์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 5
12	นางสาวนาง งามสง่า	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 5
13	นายอ่อนตา สมานมิตร	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 6
14	นายคำพอง ก้านลิ้นทร์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 6
15	นางทองดี ศาลางาม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 7
16	นายทองคำ อินทร์สำราญ	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 7
17	นายสมยศ แสนดี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 8
18	นายหาญ ศรีเมือง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 8
19	นายสุพล วงษ์ทอง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 10
20	นายสุข จำเริญดี	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 10
21	นายเพชร หอมพล	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 11
22	นางสาว สมสวย	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 11
23	นายโชค บุญครอง	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 12
24	นายสุวัน เทศธรรม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 12
25	นายพรสวรรค์ ศาลางาม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 13

26	นายเล็ก หอมพล	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 13
27	นายดาว หอมพล	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 14
28	นายบุญด้าย สายวัน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 15
29	นายทา ก้านอินทร์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 15
30	นายอนุชา มะสิงาม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 16
31	นายอ้วน ดีสถาน	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 16
32	นายวิรัช มะสิงาม	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 17
33	นายสายัณห์ พุทธา	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 18
34	นายสุระ บรรลุสุข	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 18
35	นายสุข ศิริสุข	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 19
36	นายชนะชัย ยี่รัมย์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 19
37	นายเปลื้อง แสงทรัพย์	สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ หมู่ที่ 20

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ แบ่งส่วนราชการออกเป็น 4 ส่วนราชการ ประกอบด้วย

1. สำนักปลัด

อัตรากำลังในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ มีทั้งหมด 18 อัตรา ประกอบด้วย พนักงานส่วนตำบล 7 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 4 คน พนักงานจ้างทั่วไป 7 คน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นายดิศพงษ์ นับวันดี	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ	
2	นางสาวศรีัญญา ด้ามทอง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	
3	นายติเรกฤทธิ์ แดงสด	นักพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ	
4	นายเทพนราธิป หนองงอก	นักทรัพยากรบุคคลปฏิบัติการ	
5	นางสาวพิมพ์วัลลีย์ อูสุนทร	นักพัฒนาการท่องเที่ยวปฏิบัติการ	
6	นางสาวสุนันทา สมสกิจ	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน	
7	นายเรวัฒน์ สวัสดิ์เอื้อ	จพง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	
8	นายอริคม ร่วมพัฒนา	ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน	ภารกิจ
9	นายมานบ วงยะมาตย์	พนักงานขับรถ	ภารกิจ
10	นายเบญจา พรหมดี	สข.จนท.บันทึกข้อมูล	ภารกิจ
11	นายครรชิต เฟ่งพิศ	สข.จนท.พัฒนาชุมชน	ภารกิจ
12	นายเกษม ไสรรัมย์	พนักงานดับเพลิง	
13	นายร่ำ พรหมงาม	พนักงานดับเพลิง	
14	นายทัศน์ เสียงเพราะ	คนงานทั่วไป	
15	นายสงวน อินทร์สำราญ	คนงานทั่วไป	
16	นายสุข แสนดี	คนงานทั่วไป	
17	นายเพ็ง อินทร์สำราญ	คนงานทั่วไป	
18	นายอุทัย เครือจันทร์	คนงานทั่วไป	

มีหน้าที่ดำเนินการในกิจการองค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ ให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนและนโยบายขององค์การบริหารส่วนตำบล อีกทั้งยังมีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป งานนโยบายและแผน งานกฎหมายและคดี งานส่งเสริมการท่องเที่ยว งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตลอดจนงานอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานส่วนใด และงานตามที่ได้รับมอบหมาย แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 13 งาน ดังนี้

1.1 งานบริหารทั่วไป

- งานสารบรรณ
- งานอำนวยความสะดวกและข้อมูลข่าวสาร
- งานบริหารงานบุคคล
- งานเลือกตั้ง
- งานวิชาการเกษตร
- งานกิจการสภา
- งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- งานควบคุมและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- งานอื่นที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบส่วนใด งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.2 งานนโยบายและแผน

- งานนโยบายและแผนพัฒนา
- งานวิชาการ
- งานสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์
- งานงบประมาณ
- งานข้อบัญญัติ อบต.
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.3 งานกฎหมายและคดี

- งานกฎหมายและนิติกรรม
- งานการดำเนินการทางคดีและศาลปกครอง
- งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์
- งานระเบียบการคลัง
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.4 งานตรวจสอบภายใน

- งานตรวจสอบภายใน
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.5 งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม

- งานสุขาภิบาลทั่วไป
- งานสุขาภิบาลอาหารและสถานประกอบการ
- งานอาชีวอนามัย
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.6 งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข

- งานอนามัยชุมชน
- งานสาธารณสุขมูลฐาน
- งานป้องกันยาเสพติด
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.7 งานรักษาความสะอาด

- งานควบคุมสิ่งปฏิกูล
- งานกำจัดมูลฝอยและน้ำเสีย
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.8 งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม

- งานส่งเสริมและเผยแพร่
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.9 งานควบคุมโรค

- งานการเฝ้าระวัง
- งานระบาดวิทยา
- งานโรคติดต่อและสัตว์น้ำโรค
- งานโรคเอดส์
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.10 งานบริการสาธารณสุข

- งานชั้นสูตรสาธารณสุข
- งานสัตว์แพทย์และกิจการโรงพยาบาลสัตว์
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.11 งานสังคมสงเคราะห์

- งานสังคมสงเคราะห์
- งานสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.12 งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน

- งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชน
- งานสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

1.13 งานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี

- งานส่งเสริมอาชีพ
- งานพัฒนาสตรี
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

2. กองคลัง

อัตรากำลังในกองคลัง มีทั้งหมด 7 อัตรา ประกอบด้วยพนักงานส่วนตำบล 3 คน พนักงานจ้างตามภารกิจ 3 ตำแหน่ง พนักงานจ้างทั่วไป 1 คน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นางชุตินันท์ จันทร์หอม	ผู้อำนวยการกองคลัง	
2	นายภาณุวัฒน์ ใจกล้า	นักวิชาการเงินและบัญชีปฏิบัติการ	
3	นางสาวกาญจนา มณีศรี	จพง.การเงินและบัญชีปฏิบัติงาน	
4	นางภัทริยา พรรณนา	ผช.จพง.การเงินฯ	
5	นายปรีชา સાแก้ว	ผช.จพง.จัดเก็บฯ	

6	นายสุพัฒน์ ทองนพคุณ	พนักงานขับรถ	
7	นายธีรดี ศาสตราภิม	คนงานแผนที่และทะเบียนทรัพย์สิน	

มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินและบัญชี งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ งานพัสดุ งานผลประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ ตลอดจนงานอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของส่วนราชการใด และงานตามที่ได้รับมอบหมาย แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 งาน คือ

2.1 งานการเงิน

- งานรับเงิน -- เบิกจ่ายเงิน
- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน
- งานเก็บรักษาเงิน
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

2.2 งานบัญชี

- งานการบัญชี
- งานทะเบียนคุมการเบิกจ่าย
- งานการเงินและงบทดลอง
- งานงบแสดงฐานะทางการเงิน
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้

- งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า
- งานพัฒนารายได้
- งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ
- งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ

- งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- งานพัสดุ
- งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์และยานพาหนะ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3. กองช่าง

อัตรากำลังในกองช่าง มีทั้งหมด 7 อัตรา ประกอบด้วยพนักงานส่วนตำบล 3 ตำแหน่ง พนักงานจ้างตามภารกิจ 2 ตำแหน่ง พนักงานจ้างทั่วไป 2 ตำแหน่ง

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
1	นายถุชณ์ พันธุ์จันทร์	นายช่างโยธาปฏิบัติกร	
2	นายวรพงษ์ สมพร	คนงานทั่วไป	
3	นายสาลี มีบุญ	คนงานทั่วไป	

มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานส่วนโยธา งานก่อสร้าง งานออกแบบและควบคุมอาคาร งานประสาน สาธารณูปโภค งานบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ ทางระบายน้ำ สวนสาธารณะ ตลอดจนงานอื่นๆ ที่มีได้กำหนดไว้เป็นงานของส่วนใด และงานตามที่ได้รับมอบหมาย แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 4 งาน คือ

3.1 งานก่อสร้าง

- งานก่อสร้างและบูรณะถนน
- งานก่อสร้างและบูรณะสภาพและโครงการพิเศษ
- งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
- งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3.2 งานออกแบบและควบคุมอาคาร

- งานประเมินราคา
- งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร
- งานบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์
- งานออกแบบ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3.3 งานประสานสาธารณูปโภค

- งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- งานระบายน้ำ
- งานจัดตกแต่งสถานที่
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

3.4 งานผังเมือง

- งานสำรวจและแผนที่
- งานวางผังพัฒนาเมือง
- งานควบคุมทางผังเมือง
- งานจัดรูปที่ดินและฟื้นฟูเมือง
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

4. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

อัตรากำลังในส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม มีทั้งหมด 17 อัตรากำลัง ประกอบด้วย พนักงานส่วนตำบล 2 ตำแหน่ง ครูผู้ดูแลเด็ก 7 ตำแหน่ง พนักงานจ้างตามภารกิจ 8 ตำแหน่ง

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
1	นายดิศพงษ์ นับวันดี	รักษาราชการแทนหัวหน้าส่วนการศึกษาฯ
2	นางสาวทยิตา กลางประพันธ์	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ
3	นางสาว ไสว แสงนิล	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบอน
4	นางสาวจิรัชญา ส้ารวมสุข	ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบอน
5	นางนิชนันท์ บุญชาติ	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านอาคุณ
6	นางอรุณวรรณ ทัดแก้ว	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองอีต่า
7	นางจันทร์เพ็ญ ศาलगาม	ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองอีต่า
8	นางสาวอรนุช สีบทเทพ	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระโพ
9	นางสาวภัคสัญญณ์ โชวีอินทร์	ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านกระโพ
10	นางมาลีจันทร์ ก้านอินทร์	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตระมุง

11	นางสาวบุพการี สนโสภ	ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตระมุง
12	นางปวีศหา จิตหาญ	ครูศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัว
13	นางสาววิตรี อารีย์	ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านบัว
14	นางหลวง ดวงทอง	ครูผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพ
15	นางคำเพชร จงใจงาม	ผู้ดูแลเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนโพ
16	นางสาวชวนากร แสงสระคู	ผ.จ.เจ้าพนักงานพัสดุ
17	นางสาวราตรี แสนดี	ผ.จ.เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับ การปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจัยและพัฒนาหลักสูตร การแนะแนว การวัดผลประเมินผลการพัฒนาตัวนักเรียน การวางแผนการศึกษาของมาตรฐานสถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา การพิจารณา กำหนดนโยบาย แผนงานและแนวทางการปฏิบัติ ในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น 3 งาน คือ

4.1 งานบริหารงานการศึกษา

- งานบริหารวิชาการ
- งานนิเทศการศึกษา
- งานเทคโนโลยีทางการศึกษา
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

4.2 งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- งานกิจการศาสนา
- งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
- งานกิจการเด็กและเยาวชน
- งานกีฬาและนันทนาการ
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

4.3 งานฝ่ายกิจการโรงเรียน

- งานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
- งานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

8. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ

สถานการณ์การคลัง

1.1 งบประมาณรายจ่ายทั่วไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ณ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2562 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสถานะการเงิน ดังนี้

- 1.1.1 เงินฝากธนาคาร จำนวน 81,503,764.66 บาท
- 1.1.2 เงินสะสม จำนวน 26,272,854.66 บาท
- 1.1.3 เงินทุนสำรองเงินสะสม จำนวน 25,039,492.37 บาท
- 1.1.4 รายการที่ได้กัเงินไว้แบบกัหนี้ผูกพันและยังมิได้เบิกจ่าย จำนวน
1 โครงการ รวม 72,000.00 บาท
- 1.1.5 รายการที่ได้กัเงินไว้โดยยังมิได้กัหนี้ผูกพัน จำนวน 0 โครงการ
รวม 0.00 บาท

1.2 เงินกู้ยืมค้าง จำนวน 0.00 บาท

2. การบริหารงบประมาณ ในปีงบประมาณ 2562 ณ วันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2562

(1) รายรับจริง จำนวน 79,163,208.50 บาท ประกอบด้วย

หมวดภาษีอากร	จำนวน	395,281.89	บาท
หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต	จำนวน	47,097.00	บาท
หมวดรายได้จากทรัพย์สิน	จำนวน	196,849.74	บาท
หมวดรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์	จำนวน	0.00	บาท
หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	จำนวน	87,280.00	บาท
หมวดรายได้จากทุน	จำนวน	0.00	บาท
หมวดภาษีจัดสรร	จำนวน	28,174,843.91	บาท
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป	จำนวน	50,261,855.96	บาท
เงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์	จำนวน	29,500.00	บาท

(2) รายจ่ายจริง จำนวน 49,467,754.63 บาท ประกอบด้วย

งบกลาง	จำนวน	21,640,742.00	บาท
งบบุคลากร	จำนวน	10,449,718.00	บาท
งบดำเนินการ	จำนวน	10,039,699.13	บาท
งบลงทุน	จำนวน	1,784,292.50	บาท
งบรายจ่ายอื่น	จำนวน	0.00	บาท
งบเงินอุดหนุน	จำนวน	5,553,303.00	บาท

(3) รายจ่ายที่จ่ายจากเงินอุดหนุนที่รัฐบาลให้โดยระบุวัตถุประสงค์จำนวน 29,500 บาท

รายจ่ายที่จ่ายจากเงินสะสม จำนวน 561,000.00 บาท

(4) รายจ่ายที่จ่ายจากเงินทุนสำรองเงินสะสม จำนวน 0.00 บาท

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2560 โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2560 คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม 6 คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ ถัดจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิด และอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์กลางจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยาก และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี 2574 จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาตินิยมมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึง การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่าง

รวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การพัฒนามบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถจับจุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมือง เพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้ง่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้นักพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รวยได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟู ฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศ ในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาค

ทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความ

มั่นคงของชาติ

- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึง

องค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ

- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (4) การตระหนักถึงหตุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร

มนุษย์

- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนา

ประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและ

การจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความ

เป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกกระดานะบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาของการปฏิรูปประเทศและสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดกันมากขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นปรัชญานาทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ส่งผลให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน

ในการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศ และเป้าหมายการพัฒนายั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตลอดจนประเด็นการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน ทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาค และระดับประเทศในทุกขั้นตอนของแผนฯ อย่างกว้างขวางและต่อเนื่อง เพื่อร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และ ทิศทางการพัฒนาประเทศ รวมทั้งร่วมจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ของแผนฯ เพื่อมุ่งสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา พร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรมในช่วง 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ขณะเดียวกัน ยังได้กำหนดแนวคิดและ

กลไกการขับเคลื่อนและติดตามประเมินผลที่ชัดเจน เพื่อกำกับให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีทิศทางและเกิดประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย

1. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.1 หลักการ

1.2 จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 12

1.3 ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

2. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

2.1 สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

2.2 สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

3. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

3.1 วัตถุประสงค์

3.2 เป้าหมายรวม

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

4.1 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

4.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

4.3 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

4.4 ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

4.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และ

ยั่งยืน

4.6 ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และ

ธรรมาภิบาลในสังคมไทย

4.7 ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

4.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

4.9 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

4.10 ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

5. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12สู่การปฏิบัติ

5.1 หลักการ

5.2 แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

5.3 การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พ.ศ. 2560 - 2565 ฉบับทบทวน

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 14°7' ถึง 18°27' เหนือ และลองจิจูด 100°54' ถึง 105°37' ตะวันออก ตั้งอยู่ในตำแหน่งศูนย์กลางของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง โดยมีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านตะวันออกเฉียงเหนือ มีแม่น้ำโขงเป็นเส้นกั้นพรมแดน และด้านใต้ติดต่อราชอาณาจักรกัมพูชา โดยมีเทือกเขาพนมดงรัก กั้นพรมแดน

1.2 พื้นที่และลักษณะภูมิประเทศ มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูง มีความลาดเอียงไปทางตะวันออก มีลักษณะคล้ายกระทะ แบ่งเป็น 2 เขตใหญ่ ได้แก่ บริเวณแอ่งที่ราบโคราช อยู่บริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำมูลและชี ลักษณะเป็นที่ราบสูงสลับกับเนินเขา และบริเวณแอ่งสกลนคร อยู่ทาง ตอนเหนือของภาค ตั้งแต่แนวเขาภูพานไปจนถึงแม่น้ำโขง เทือกเขาที่แบ่งระหว่างแอ่งโคราชและแอ่งสกลนคร ได้แก่ เทือกเขาภูพาน

1.3 ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนชื้นสลับกับแล้ง แบ่งเป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม อากาศจะร้อนและแห้งแล้งมาก จังหวัดที่มีอุณหภูมิสูงสุด คือ อุตรธานี ฤดูฝน ช่วงเดือนพฤษภาคม-ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้มีฝนตกเป็นบริเวณกว้าง และมีแนวเทือกเขาตงพญาเย็นและสันกาลาแพง กั้นลมฝนจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้พื้นที่แอ่งโคราช ซึ่งเป็นเขตเงาฝนจึงมีสภาพแห้งแล้งกว่าแอ่งสกลนคร จังหวัดที่มีฝนตกมากที่สุด คือ นครพนม ฝนตกน้อยที่สุด คือ นครราชสีมา ฤดูหนาว ช่วงเดือน พฤศจิกายน-กุมภาพันธ์ อากาศหนาวเย็น ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจากประเทศจีน จังหวัดที่มีอุณหภูมิต่ำสุด คือ จังหวัดเลย

1.4 การใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี 2559 มีพื้นที่รวม 105.53 ล้านไร่ จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ 15.66 ล้านไร่ หรือร้อยละ 14.9 พื้นที่ทางการเกษตร 63.87 ล้านไร่ หรือร้อยละ 60.5 และพื้นที่ใช้ประโยชน์อื่นๆ 26.02 ล้านไร่ หรือร้อยละ 24.7 ของพื้นที่ภาค

1.5 ทรัพยากรธรรมชาติ

1.5.1 ดิน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำให้ขาดแคลนน้ำ และขาดธาตุอาหาร ได้ดินมีเกลือหิน ทำให้ดินเค็ม จึงมีข้อจำกัดต่อการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

1.5.2 แหล่งน้ำ มีลุ่มน้ำขนาดใหญ่ 3 ลุ่มได้แก่ แม่น้ำชี มีความยาวประมาณ 765 กิโลเมตร ยาวที่สุดในประเทศไทย มีต้นน้ำที่ทิวเขาเพชรบูรณ์ และไหลไปรวมกับแม่น้ำมูลที่จังหวัดอุบลราชธานี แม่น้ำมูล มีความยาวประมาณ 641 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่เทือกเขาสันกาลาแพงแล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขงที่จังหวัดอุบลราชธานี นอกจากนี้ยังมีลำน้ำสาขาย่อย ได้แก่ ลำปาว ลำน้ำมูล ลำน้ำสงคราม ลำเสียว ลำน้ำเลย ลำน้ำพอง และลำตะคอง รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่กระจายอยู่ในพื้นที่ เช่น หนองหาร (สกลนคร) และ บึงละหาน (ชัยภูมิ) นอกจากนี้ยังมีแหล่งน้ำบาดาล มีปริมาณน้ำในเกณฑ์เฉลี่ย 5-10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ที่ความลึกของบ่อประมาณ 30 เมตร คุณภาพของน้ำบาดาลมีตั้งแต่เค็มจัด กร่อย และจืด เนื่องจากพื้นที่ในแอ่งโคราชและแอ่งสกลนครจะรองรับด้วยหินเกลือ หากเจาะน้ำบาดาลลึกเกินไปอาจจะพบน้ำเค็ม

1.5.3 ป่าไม้ ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ซึ่งยังต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศที่จะต้องมียพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ 40 ของพื้นที่ ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็น ป่าเบญจพรรณ

2. โครงข่ายคมนาคมขนส่งและการบริการสาธารณูปโภค

2.1 โครงข่ายถนน เชื่อมโยงกับโครงข่ายหลักของประเทศและเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สปป.ลาว กัมพูชา และสามารถเชื่อมโยงไปยังเวียดนามและจีนตอนใต้

2.1.1 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ)

2.1.2 เส้นทางแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก

2.1.3 เส้นทางใหม่เศรษฐกิจตะวันออก-ตะวันตก 2

2.2 รถไฟ

2.3 สนามบิน

2.4 ด้านชายแดน

2.5 แผนงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ที่อยู่ระหว่างดำเนินการในภาค ได้แก่ รถไฟความเร็วสูง (ช่วงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา ช่วงนครราชสีมา-หนองคาย) รถไฟทางคู่ (ช่วงชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ช่วงขอนแก่น-หนองคาย ช่วงจิระ-อุบลราชธานี) ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองและทางพิเศษ (ช่วงบางปะอิน-นครราชสีมา ช่วงระเบียบึงเศรษฐกิจ EWEC ด้านตะวันออก)

2.6 บริการสาธารณูปโภค

2.6.1 ไฟฟ้า

2.6.2 ประปา

3. สภาพเศรษฐกิจและรายได้

3.1 ภาพรวมเศรษฐกิจ

3.2 เศรษฐกิจรายสาขา

3.3 เศรษฐกิจระดับครัวเรือน

4. ประชากรและสังคม

4.1 ประชากร

จำนวนประชากรของภาคมากที่สุดของประเทศ ปี 2560 มีจำนวนประชากร 21.98 ล้านคน หรือร้อยละ 33.2 ของประเทศ เพิ่มขึ้นจาก 21.69 ล้านคน ในปี 2555 และมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรในช่วงปี 2555-2560 โดยเฉลี่ยร้อยละ 0.31 ต่ำกว่าประเทศที่มีอัตราการเพิ่มเฉลี่ยร้อยละ 0.54 โดยจังหวัด นครราชสีมา มีประชากรมากที่สุด 2.58 ล้านคน รองลงมา คือ จังหวัดอุบลราชธานี มีประชากร 1.81 ล้านคน และ จังหวัดขอนแก่น มีประชากร 1.76 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 12.0 8.5 และ 8.2 ของประชากรภาค ตามลำดับ

4.2 แรงงาน

แรงงานส่วนใหญ่มีความรู้ระดับประถมศึกษา แรงงานระดับอาชีวะมีสัดส่วนน้อยมาก ในปี 2560 มีกำลังแรงงาน 9.63 ล้านคน ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเกษตร ร้อยละ 50.77 ของกำลังแรงงาน ของภาค จำนวนแรงงานที่มีความรู้ระดับประถมลดลง จากร้อยละ 57.8 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 56.48 ในปี 2560 มีความรู้ระดับมัธยมต้น เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 16.02 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 17.9 ในปี 2560 ระดับมัธยมปลาย เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 11.87 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 11.96 ในปี 2560 แรงงานระดับอาชีวะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 2.07 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 2.09 ในปี 2560 ระดับอุดมศึกษา เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.05 ในปี 2555 เป็นร้อยละ 9.56 ในปี 2560

4.3 การศึกษา

สถาบันการศึกษามีทุกระดับ โดยระดับอุดมศึกษามี 53 แห่ง ครอบคลุมเกือบทุกจังหวัด แยกเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ 36 แห่ง เอกชน 10 แห่ง และสถาบันวิทยาลัยชุมชน 7 แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถาบันวิจัย 12 แห่ง ซึ่งมากที่สุดในประเทศ

4.4 สาธารณสุข

มีสถานบริการสาธารณสุขให้บริการครอบคลุมทั่วถึงทุกพื้นที่ ในปี 2560 มีจำนวนโรงพยาบาลรัฐบาล 323 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลชุมชน (รพช.) 291 แห่ง โรงพยาบาลทั่วไป (รพท.) 23 แห่ง โรงพยาบาลศูนย์ (รพศ.) 9 แห่ง และโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) จำนวน 3,477 แห่ง

5. ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

5.1 สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรป่าไม้มีแนวโน้มลดลง ในปี 2560 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 15.66 ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ 14.9 ของพื้นที่ภาค หรือร้อยละ 15.3 ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ในช่วงปี 2556-2560 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าไม้ของภาคลดลงเฉลี่ยร้อยละ 0.24 เนื่องจาก การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้เพื่อการเกษตรที่เพิ่มมากขึ้น โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่จังหวัดมากที่สุดได้แก่ จังหวัดมุกดาหาร รองลงมาคือ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดเลย และจังหวัดอุบลราชธานี

5.2 สถานการณ์ด้านภัยพิบัติ

การเกิดไฟป่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในช่วงปี 2556-2560 มีจำนวนการเกิดไฟป่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 8.8 โดยปี 2560 เกิดไฟไหม้ป่า จำนวน 878 ครั้ง พื้นที่ถูกไฟไหม้ 9,687 ไร่ ลดลงจาก ปี 2556 ที่

มีจำนวน 1,574 ครั้ง และจำนวนพื้นที่ป่าถูกไฟไหม้ 19,622 ไร่ ซึ่งเป็นปีที่เกิดไฟไหม้ป่ามากที่สุด โดยในระหว่างปี 2556-2560 เกิดไฟไหม้ป่าเฉลี่ย 1,268.8 ครั้งต่อปี คิดเป็นพื้นที่ที่ถูกไฟไหม้เฉลี่ย 18,741.2 ไร่ต่อปี

6. สภาวะแวดล้อม

6.1 จุดแข็ง

6.2 จุดอ่อน

6.3 โอกาส

6.4 ภัยคุกคาม

7. ปัญหาและประเด็นท้าทาย

8. แนวคิดและทิศทางการพัฒนา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีปัญหาพื้นฐานด้านการขาดแคลนน้ำ ดินคุณภาพต่ำ ประสบอุทกภัยและ ภัยแล้งซ้ำซาก คนมีปัญหาทั้งในด้านความยากจน และมีปัญหาภาวะทุพโภชนาการ แต่มีความพร้อมด้านสถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัย ดังนั้น การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องแก้ไขปัญหามูลฐานควบคู่ไปกับการพัฒนาการวิจัยเพื่อใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาคให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมทั้งการแสวงหาโอกาสการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภายนอกมาช่วยขับเคลื่อน โดยการใช้ประโยชน์จากโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับโครงข่ายระบบการคมนาคมขนส่งและพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงและข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงที่กำลังมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาเสริมสร้างกิจกรรมการพัฒนาใหม่ ๆ ให้แก่ภาค เพื่อให้มีอัตราการเติบโตที่สูงเพียงพอต่อการลดความเหลื่อมล้ำกับพื้นที่ส่วนอื่นๆ ของประเทศได้ ในระยะยาว

8.1 เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : พัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค แม่น้ำโขง”

8.2 วัตถุประสงค์

8.2.1 เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

8.2.2 เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

8.2.3 เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และ นวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

8.2.4 เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของ ประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.2.5 เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค แม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

8.3 เป้าหมาย

8.3.1 อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัว เพิ่มขึ้น

8.3.2 สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

8.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2562	2563	2564	2565	2562-2565
อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	892,676 ล้านบาท (ปี 2559)	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.5	ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.5 ต่อปี
สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0.446 (ปี 2560)	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446	ลดลงต่ำกว่า 0.446

8.5.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

8.5.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

8.5.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.5.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

8.5.5 ยุทธศาสตร์ที่ 5 ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

8.5.6 ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนามูลฐานจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์) ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2561 – 2565 (ฉบับทบทวน) รอบปี พ.ศ.2563

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้แจ้งผลการประชุมคณะอนุกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค ด้านวิชาการ (อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการ) ในการประชุมครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2561 โดยมีรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) เป็นประธาน มีมติเห็นชอบนโยบายหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2561 - 2565) แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 และนายกรัฐมนตรี (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) เห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ตามมติที่ประชุม อ.ก.บ.ภ. ด้านวิชาการ ครั้งที่ 2/2561 เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2561 และเห็นชอบแนวทางการกำหนดกรอบการจัดสรรงบประมาณพัฒนามูลฐานจังหวัด ซึ่งแบ่งงบประมาณเป็น 2 ส่วนส่วนที่ 1 งบประมาณเพื่อการพัฒนาตามศักยภาพความต้องการของพื้นที่ หรือประเด็นร่วมของกุ่มจังหวัดส่วนที่ 2 งบประมาณเพื่อการพัฒนาในลักษณะ Cluster หรือสนองนโยบายสำคัญของรัฐบาลเชิงพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 จึงได้ดำเนินการทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระหว่างวันที่ 20 – 21 สิงหาคม 2561 โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทิศทางการพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม แผนแม่บทจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และมุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และสถาบันการศึกษา) เพื่อร่วมกันกำหนดทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ ทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้ด้วยดีมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาร่วมกันของกลุ่มจังหวัด ให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2561 – 2565) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2563 ฉบับนี้ ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ภ.) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1 ในคราวประชุม ครั้งที่ 8/2561 เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม 2560 โดยสรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategies Position)

- 1) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
- 2) เป็นแหล่งผลิตผลิตภัณฑ์ใหม่ระดับประเทศ
- 3) เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายทั้งการท่องเที่ยวอารยธรรมขอม เิงนิเวศน์ การกีฬาที่มีชื่อเสียง

4) เป็นประตูสู่อีสาน และเชื่อมโยงการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าหมายการพัฒนา

ศูนย์กลางของเกษตรอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ใหม่ ท่องเที่ยวอารยธรรมขอม และสังคมเป็นสุข

ประเด็นการพัฒนา (Strategies Issues) รวม 3 ประเด็น คือ

- ประเด็นการพัฒนาที่ 1** การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันเกษตรอุตสาหกรรมและแปรรูป
- ประเด็นการพัฒนาที่ 2** การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวการท่องเที่ยว และผลิตภัณฑ์ใหม่
- ประเด็นการพัฒนาที่ 3** ยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 4 ปี พ.ศ.2561-2564

วิสัยทัศน์(vision)

"เมืองเกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยววิถีชุมชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี"

"Surin, a City of Organic Agriculture, Local Tourism Leading People towards
The Quality of Good Life"

พันธกิจ (mission)

1. ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกษตรอินทรีย์
2. ส่งเสริมและพัฒนากิจการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมและพัฒนากิจการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์รวม (Objective)

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์(strategic issues)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ
3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์(Goals)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร
  - เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ
  - เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
  - เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและรักษาสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
4. ยุทธศาสตร์ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
  - เพื่อให้ประชาชนมีความสุขและสังคมร่มเย็น
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง
  - ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยและเกิดความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์(strategies)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร
  - 1.1 ส่งเสริมการท เกษตรกรรมยั่งยืนและขับเคลื่อนการผลิตเกษตรอินทรีย์
  - 1.2 การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามความต้องการของตลาด
  - 1.3 สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
  - 1.4 พัฒนาและบริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ
  - 2.1 ยกระดับขีดความสามารถการแข่งขัน การลงทุนสินค้าและบริการทั้งในและต่างประเทศ
  - 2.2 เพิ่มศักยภาพและมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - 2.3 พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการแข่งขันทางการค้า การลงทุน การบริการและการท่องเที่ยว
3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
  - 3.1 ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน
  - 3.2 ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาพลังงานทางเลือก
4. ยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
  - 4.1 เสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองของประชาชน
  - 4.2 ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและกลุ่มองค์กรมีความเข้มแข็ง
  - 4.3 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และสุขภาพแก่ประชาชน
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง
  - 5.1 พัฒนาค้น องค์กร หมู่บ้าน เพื่อความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย
  - 5.2 ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
  - 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

แผนงาน (Plan)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร

1.1 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการท าเกษตรกรรมยั่งยืนและขับเคลื่อนการผลิตเกษตรอินทรีย์

1.1.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร

1.1.2 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสม

1.1.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพภาคการเกษตรในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning)

1.1.4 แผนงานการส่งเสริมการผลิตเกษตรอินทรีย์

1.2 กลยุทธ์ : การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามความต้องการ

ของตลาด

1.2.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐาน

1.2.2 แผนงานเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

1.3 กลยุทธ์ : สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

1.3.1 แผนงานขยายผลการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ

1.3.2 แผนงานส่งเสริมและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

1.3.3 แผนงานเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรผู้การ

แข่งขัน

1.4 กลยุทธ์ : พัฒนาและบริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร

1.4.1 แผนงานก่อสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำ

1.4.2 แผนงานก่อสร้างและพัฒนาระบบกระจายน้ำสู่พื้นที่การเกษตร

2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ

2.1 กลยุทธ์ : ยกระดับขีดความสามารถการแข่งขัน การลงทุนสินค้าและบริการทั้งในและ

ต่างประเทศ

2.1.1 แผนงานพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอ านวยความสะดวก เพื่อรองรับการ

ขยายตัวด้านการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

2.1.2 แผนงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ การค้า การ

ลงทุนและการท่องเที่ยว

2.1.3 แผนงานพัฒนาสินค้าและบริการ

2.1.4 แผนงานพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2.2 กลยุทธ์ : เพิ่มศักยภาพและมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

2.2.2 แผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่า

2.2.3 แผนงานวิจัยและพัฒนา

2.2.4 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2.5 แผนงานเพิ่มช่องทางการตลาดภายในและภายนอกประเทศ

2.3 กลยุทธ์ : พัฒนาก าลังคนเพื่อรองรับการแข่งขันทางการค้า การลงทุน การบริการ และการ

ท่องเที่ยว

2.3.1 แผนงานส่งเสริมมาตรฐานฝีมือ/มาตรฐานวิชาชีพ และการสร้างเครือข่าย

2.3.2 แผนงานพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.1 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน

3.1.1 แผนงานอนุรักษ์ ปันฟู ป้องกัน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

3.1.2 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติ

3.2 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาพลังงานทางเลือก

3.2.1 แผนงานส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3.2.2 แผนงานส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและพัฒนการใช้พลังงานทางเลือก

4. ยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

4.1 กลยุทธ์ : เสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองของประชาชน

4.1.1 แผนงานพัฒนาหมู่บ้านตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.1.2 แผนงานการบริหารจัดการครัวเรือนยากจนแบบบูรณาการ

4.1.3 แผนงานส่งเสริมและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

4.2 กลยุทธ์ : ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและกลุ่มองค์กรมีความเข้มแข็ง

4.2.1 แผนงานการขับเคลื่อนและบูรณาการเชื่อมโยงแผนชุมชนทุกระดับ

4.2.2 แผนงานส่งเสริมการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาสังคม

4.2.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนากิจการสวัสดิการชุมชนสู่ชุมชนสวัสดิการ

4.2.4 แผนงานการสร้างความปลอดภัยของสมานฉันท์และการมีส่วนร่วมในการปกครองใน

ระบบประชาธิปไตย

4.3 กลยุทธ์ : ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และสุขภาพแก่ประชาชน

4.3.1 แผนงานส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมหลักคนไทย

4.3.2 แผนงานส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชน และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

พื้นบ้าน

4.3.3 แผนงานเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้ และได้รับการพิทักษ์

คุ้มครองสิทธิ

4.3.4 แผนงานการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่

4.3.5 แผนงานส่งเสริมสุขภาพประชาชน

5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง

5.1 กลยุทธ์ : พัฒนาคณะ อองค์กร หมู่บ้าน เพื่อความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย

5.1.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาคณะ อองค์กรมวลชน หมู่บ้าน เพื่อความมั่นคงและความ

สงบเรียบร้อย

5.1.2 แผนงานพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของบุคลากรและมวลชนพื้นที่ชายแดน

และพื้นที่ตอนใน

5.2 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

5.2.1 แผนงานเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย

5.2.2 แผนงานปรับปรุงและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัย

ในชีวิตและทรัพย์สิน

5.3 กลยุทธ์ : ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

5.3.1 แผนงานเสริมสร้างพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด 4 ปี พ.ศ.2561-2564

แผนพัฒนาจังหวัดสุรินทร์ พ.ศ. 2561 - 2565 (ฉบับทบทวนปี 2563)

วิสัยทัศน์(vision)

"เมืองเกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยววิถีชุมชน ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี"

"Surin, a City of Organic Agriculture, Local Tourism Leading People towards

The Quality of Good life"

พันธกิจ (mission)

1. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรอินทรีย์
2. ส่งเสริมและพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมและพัฒนาการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคง
5. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์รวม (Objective)

ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์(strategic issues)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ
3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
4. ยุทธศาสตร์ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์(Goals)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร
  - เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ
  - เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน
3. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
  - เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและรักษาสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
4. ยุทธศาสตร์ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
  - เพื่อให้ประชาชนมีความสุขและสังคมร่มเย็น
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง
  - ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยและเกิดความสงบเรียบร้อย

กลยุทธ์(strategies)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร
  - 1.1 ส่งเสริมการท าเกษตรกรรมยั่งยืนและขับเคลื่อนการผลิตเกษตรอินทรีย์
  - 1.2 การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามความต้องการ
- 1.3 สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- 1.4 พัฒนาและบริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร

ของตลาด

ต่างประเทศ

ท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ
  - 2.1 ยกระดับขีดความสามารถการแข่งขัน การลงทุนสินค้าและบริการทั้งในและ
  - 2.2 เพิ่มศักยภาพและมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น
  - 2.3 พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการแข่งขันทางการค้า การลงทุน การบริการและการ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
  - 3.1 ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน
  - 3.2 ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาพลังงานทางเลือก
4. ยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน
  - 4.1 เสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองของประชาชน
  - 4.2 ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและกลุ่มองค์กรมีความเข้มแข็ง
  - 4.3 ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และสุขภาวะแก่ประชาชน
5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง
  - 5.1 พัฒนาคน องค์กร หมู่บ้าน เพื่อความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย
  - 5.2 ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
  - 5.3 ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน

แผนงาน (Plan)

1. ยุทธศาสตร์เพิ่มศักยภาพภาคการเกษตร

- 1.1 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการท าเกษตรกรรมยั่งยืนและขับเคลื่อนการผลิตเกษตรอินทรีย์
  - 1.1.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร
  - 1.1.2 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสม
  - 1.1.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาอาชีพภาคการเกษตรในพื้นที่ที่เหมาะสม

(Zoning)

- 1.1.4 แผนงานการส่งเสริมการผลิตเกษตรอินทรีย์

1.2 กลยุทธ์ : การส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามความ

ต้องการของตลาด

- 1.2.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพและได้

มาตรฐาน

- 1.2.2 แผนงานเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ

1.3 กลยุทธ์ : สร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- 1.3.1 แผนงานขยายผลการดำเนินงานตามแนวพระราชดำริ
- 1.3.2 แผนงานส่งเสริมและเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- 1.3.3 แผนงานเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรสู่

การแข่งขัน

1.4 กลยุทธ์ : พัฒนาและบริหารจัดการระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการเกษตร

- 1.4.1 แผนงานก่อสร้างและพัฒนาแหล่งน้ำ
- 1.4.2 แผนงานก่อสร้างและพัฒนาระบบกระจายน้ำสู่พื้นที่การเกษตร

2. ยุทธศาสตร์ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจและบริการ

2.1 กลยุทธ์ : ยกระดับขีดความสามารถการแข่งขัน การลงทุนสินค้าและบริการทั้งในและ

ต่างประเทศ

2.1.1 แผนงานพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อรองรับ

การขยายตัวด้านการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยว

2.1.2 แผนงานพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเทคโนโลยีนวัตกรรมใหม่ การค้า

การลงทุนและการท่องเที่ยว

2.1.3 แผนงานพัฒนาสินค้าและบริการ

2.1.4 แผนงานพัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์ ทั้งในประเทศและ

ต่างประเทศ

2.2 กลยุทธ์ : เพิ่มศักยภาพและมูลค่าผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.2.1 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพภาคการผลิต

2.2.2 แผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานเพื่อเพิ่มมูลค่า

2.2.3 แผนงานวิจัยและพัฒนา

2.2.4 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน

2.2.5 แผนงานเพิ่มช่องทางการตลาดภายในและภายนอกประเทศ

2.3 กลยุทธ์ : พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการแข่งขันทางการค้า การลงทุน การบริการ และ

การท่องเที่ยว

2.3.1 แผนงานส่งเสริมมาตรฐานฝีมือ/มาตรฐานวิชาชีพ และการสร้างเครือข่าย

2.3.2 แผนงานพัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการ

3. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

3.1 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน

3.1.1 แผนงานอนุรักษ์ ปันฟู ป้องกัน และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

3.1.2 แผนงานส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติ

3.2 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาพลังงานทางเลือก

3.2.1 แผนงานส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอยและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

3.2.2 แผนงานส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงานและพัฒนาการใช้พลังงานทางเลือก

4. ยุทธศาสตร์ด้านการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

4.1 กลยุทธ์ : เสริมสร้างศักยภาพการพึ่งพาตนเองของประชาชน

4.1.1 แผนงานพัฒนาหมู่บ้านตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

4.1.2 แผนงานการบริหารจัดการครัวเรือนยากจนแบบบูรณาการ

4.1.3 แผนงานส่งเสริมและขยายผลโครงการอื่นเนื่องมาจากพระราชดำริ

4.2 กลยุทธ์ : ส่งเสริมให้ภาคประชาชนและกลุ่มองค์กรมีความเข้มแข็ง

4.2.1 แผนงานการขับเคลื่อนและบูรณาการเชื่อมโยงแผนชุมชนทุกระดับ

4.2.2 แผนงานส่งเสริมการป้องกัน แก้ไข และเฝ้าระวังปัญหาสังคม

4.2.3 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาการจัดสวัสดิการชุมชนสู่ชุมชนสวัสดิการ

4.2.4 แผนงานการสร้างความปลอดภัยของสมานฉันท์และการมีส่วนร่วมในการ

ปกครองในระบบประชาธิปไตย

4.3 กลยุทธ์ : ส่งเสริมอาชีพ ทักษะชีวิต และสุขภาวะแก่ประชาชน

	4.3.1 แผนงานส่งเสริมการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมหลักคนไทย
ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน	4.3.2 แผนงานส่งเสริมพัฒนาทักษะชีวิตให้แก่เด็กและเยาวชน และส่งเสริม
คุ้มครองสิทธิ	4.3.3 แผนงานเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนมีงานทำมีรายได้ และได้รับการพิทักษ์
	4.3.4 แผนงานการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่
	4.3.5 แผนงานส่งเสริมสุขภาพประชาชน
	5. ยุทธศาสตร์เสริมสร้างความมั่นคง
	5.1 กลยุทธ์ : พัฒนาคน องค์กร หมู่บ้าน เพื่อความมั่นคง และความสงบเรียบร้อย
ความสงบเรียบร้อย	5.1.1 แผนงานส่งเสริมและพัฒนาคน องค์กรมวลชน หมู่บ้าน เพื่อความมั่นคงและ
ชายแดนและพื้นที่ตอนใน	5.1.2 แผนงานพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของบุคลากรและมวลชนพื้นที่
ทรัพย์สิน	5.2 กลยุทธ์ : ส่งเสริมการรักษาความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและ
	5.2.1 แผนงานเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย
ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	5.2.2 แผนงานปรับปรุงและพัฒนาระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยและความ
เพื่อนบ้าน	5.3 กลยุทธ์ : ส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
	5.3.1 แผนงานเสริมสร้างพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมืออันดีกับประเทศ

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)
องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ**

วิสัยทัศน์ (Vision) “ตำบลน่าอยู่ พัฒนาสู่ชุมชนท่องเที่ยว”

พันธกิจ (Mission)

- 1.ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 2.ส่งเสริมการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 3.ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการเกษตร
- 4.ส่งเสริมและพัฒนาองค์กรสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
- 5.ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 6.ส่งเสริมและพัฒนาด้านความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์รวม (Objective) “ความเป็นอยู่ดี มีรายได้จากการท่องเที่ยว”

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic issues)

- 1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
  - 2.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - 3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร
  - 4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
  - 5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
  - 6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ (Goals)

- 1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
  - เพื่อให้ประชาชนมีความสุขและสิ่งคัมมรุ่มเย็น
- 2.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
  - เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและรักษาสิ่งแวดล้อมให้สมดุล
- 3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร
  - เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- 4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและสร้างความเข้มแข็งในชุมชน
  - เพื่อพัฒนาองค์กรประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
- 5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
  - เพื่อเสริมสร้าง ปรับปรุง พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน
- 6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
  - เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับประชาชน

กลยุทธ์ (Strategies)

- 1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี
  - 1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพดี
    - ส่งเสริมสุขภาพอนามัยชุมชน
    - การป้องกันโรคระบาด
    - การดูแลกลุ่มผู้พิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยเอดส์
  - 1.2 ส่งเสริมให้ประชาชนมีการศึกษาดี การศึกษามีคุณภาพทั้งในและนอกระบบ
    - งานเด็กก่อนวัยเรียน
    - เด็กและเยาวชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ
  - 1.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้และพัฒนาฝีมือแรงงาน
    - ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ
    - การอบรมทักษะฝีมือแรงงาน
  - 1.4 ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
    - ถนนปลอดภัย
    - การติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด
    - ระบบการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย
    - อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
  - 1.5 ส่งเสริมด้านวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
    - ส่งเสริมเอกลักษณ์ท้องถิ่น
- 2.ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกันและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและ

- การเพิ่มพื้นที่สีเขียว
- การรักษาห้วย หนอง คลอง บึง
- ถนนสีเขียว
- การประหยัดพลังงาน

2.2 การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล

- การรณรงค์การกำจัดขยะ
- ศูนย์กำจัดขยะ

3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตร

3.1 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

- การขุดลอก/ขุดสระ/การทำฝาย/เจาะบาดาล/คลองส่งน้ำ

3.2 เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและแปรรูปการเกษตร

- จัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชน
- อบรมให้ความรู้เพิ่มมูลค่าข้าวอินทรีย์

3.3 ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาด

- การจัดตั้งตลาดชุมชน
- การประชาสัมพันธ์

4.ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

4.1 การพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

- การบริหารงานในองค์กรสำนักงาน
- การจัดซื้อครุภัณฑ์/วัสดุอุปกรณ์ในสำนักงาน

4.2 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนสร้างความเข้มแข็งในชุมชน

- การอบรมให้ความรู้ในภาคประชาชน

5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

5.1 การพัฒนาคมนาคม ขนส่ง อาคาร ถนน

- การพัฒนาถนนสายหลัก/สายรอง/ถนนภายในหมู่บ้าน

5.2 การพัฒนาระบบไฟฟ้า

- การขยายเขตไฟฟ้า
- ไฟฟ้าส่องสว่างในชุมชน

5.3 การพัฒนาระบบประปาหมู่บ้าน

- การซ่อมบำรุงระบบประปาหมู่บ้าน
- การขยายเขตประปาหมู่บ้าน

6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

6.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้คุณภาพ

- ส่งเสริมให้มีหมู่บ้านท่องเที่ยว

6.2 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้สามารถเป็นสินค้า OTOP

- อบรมพัฒนาสินค้า OTOP ของชุมชน

6.1 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวสู่ตลาดสากล

- จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
- การประชาสัมพันธ์

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis)

องค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ อำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์

ในการสรุปสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสการพัฒนาในอนาคตท้องถิ่น มีการสรุปสถานการณ์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกระโพ โดยการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) สรุปได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว <ol style="list-style-type: none"> 1.1 มีสถานที่ท่องเที่ยวภายในตำบล เช่น ศูนย์การศึกษา สวนสัตว์ ศูนย์เรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียง สุสานช้าง วังทะเล 1.2 มีประเพณีวัฒนธรรมของการเลี้ยงช้าง 2. ด้านการคมนาคม <ol style="list-style-type: none"> 2.1 การคมนาคมสะดวกเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอ 2.2 อยู่ใกล้กับสนามบินสตึก 3. ด้านการบริการสังคม <ol style="list-style-type: none"> 3.1 มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ประจำตำบล 3 แห่ง 3.2 มีศูนย์การแพทย์เฉพาะทางตำบลกระโพ 3.3 มีศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและผู้พิการ อบต.กระโพ 4. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย <ol style="list-style-type: none"> 4.1 มีสถานีตำรวจภูธร จำนวน 1 แห่ง 5. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <ol style="list-style-type: none"> 5.1 มีแหล่งน้ำ เช่น แม่น้ำชี แม่น้ำมูล 6. ด้านการศึกษา <ol style="list-style-type: none"> 6.1 มีโรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 13 แห่ง 6.2 มีโรงเรียนมัธยม จำนวน 1 แห่ง 6.3 มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 8 แห่ง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านการเกษตร <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ขาดการกักเก็บแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร 1.2 ผลผลิตทางการเกษตรไม่สามารถสร้างรายได้ 2. ด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ชุมชนขาดความรู้ความเข้าใจด้านการท่องเที่ยว ไม่สามารถสร้างอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ 3. ประชากร <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ประชากรในวัยแรงงานขาดทักษะฝีมือด้านแรงงาน ที่ตรงตามความต้องการของตลาด 3.2 ประชากรในวัยแรงงานมีการศึกษาต่ำ 3.5 มีประชากรวัยสูงอายุ ร้อยละ 12.90 ของประชากรทั้งหมด 4. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <ol style="list-style-type: none"> 4.1 ประชาชนขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 4.2 มีการตัดไม้ทำลายป่า 4.3 มีการเผาตอซังข้าวในฤดูแล้ง 4.4 ขาดการจัดการขยะอย่างเป็นระบบ

โอกาส (Opportunities)

1. จังหวัดสุรินทร์ได้กำหนดให้หมู่บ้านช้างบ้านตากกลาง เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์ จัดโครงการ “คชอาณาจักร” โดยส่งเสริมให้ผู้เลี้ยงช้างมีรายได้ประจำเพื่อแก้ไขปัญหาช้างเร่ร่อน
3. โครงการคชอาณาจักร จังหวัดสุรินทร์ เป็นหน่วยงานในสังกัดขององค์การสวนสัตว์ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีจุดประสงค์ในการช่วยเหลือช้างและอนุรักษ์ช้าง เป็นสถานที่ท่องเที่ยวในรูปแบบการอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น
4. การส่งเสริมการท่องเที่ยวการกีฬาของจังหวัดบุรีรัมย์ เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านช้าง

อุปสรรค/ข้อจำกัด (Threats)

1. ด้านการเกษตร ประสบปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมทุกปี